REDACŢIUNEA,
Administraţiunea şi Tipografia
Braşov, piaţa mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele
BIROURI de ANUNŢURI:
In Viena: la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner., Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREŢUL INSERŢIUNILOR: o serie garmond pe o colónă 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seriă 20 bani

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXVII.

„GAZETA" iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe şese luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brasov
Administraţiunea, Piaţa mare, Têrgul Inului Nr. 30. etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe şése luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe şése luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 196. Braşov, Sâmbătă 4 (17) Septemvrie. 1904.

Nu falsificaţi istoria!

II.

Cu-o uşurinţă şi îndrăsnelă, ce caracteriséză la culme nenorocitul period al semidoctismului şi al superficialităţii înfumurate şi culpabile, ce'l străbate aşa disa inteligenţă a nóstră, — adecă majoritatea covêrşitóre a ómenilor, carî au pretenţia de a forma contingentul păturei conducĕtóre a poporului nostru — e luat adî prea adesea în bătaie de joc şi e lovit în faţă adevĕrul istoric.

Până înainte c'un pătrar de veac încă Românii noştri dintre Tisa şi Carpaţî au fost conduşî de acel entusiasm pentru idealul lor naţional, ce l'au fost moştenit prin tradiţiune din timpurile stăruinţelor şi luptelor de emancipare şi libertate, carî au culminat în marea mişcare naţională dela 1848. Acéstă însufleţire curată ni a legat pe noi de trecutul nostru, ea ni-a făcut sĕ'l înţelegem şi sĕ ni-l luăm ca îndreptar pentru luptele nóstre viitóre, c'un cuvênt a devenit cuprinsul moral al individualităţii nóstre naţionale. Şi vrênd sĕ fim drepţî, trebue sĕ recunóscem, că entusiasmul ideal, care a fost motorul faptelor şi jertfelor nobile şi măreţe, rĕsărite din sînul unui popor legat de glie, prigonit prin veacurî şi desmoştenit, îşî are rădăcina în pămêntul transilvan.

Din Transilvania a pornit şi marea ideiă a libertăţii şi independenţei naţionale, pe temeiul căreia poporul român, adunat înainte cu 56 de anî pe „Câmpnl Libertăţii", a pretins egala sa îndreptăţire naţională-politică cu popórele conlocuitóre, vrênd a trăi alăturî cu aceste ca naţiune de sine stătătóre.

Tot în Transilvania a fost mai întâiŭ consacrat acest principiu şi de factorii puterei publice, ér după-ce vitregimea timpurilor a adus cu sine ca sĕ se dărîme ceea-ce abia s'a fost clădit, érăşî numai într'unul din centrele principale ale Transilvaniei s'a ţinut, acum 23 de anî, acea mare şi memorabilă adunare naţională-politică, care pentru întâia óră dela venirea Maghiarilor în ţéră a întrunit pe representanţii întregului popor român din Ardeal, Bănat şi Ţéra ungurécă şi în care Românii toţî în strînsă unire şi solidaritate au ridicat stégul în faţa ţĕrii, a tronului şi a streinătăţii vestindu-le din nou nestrămutata hotărîre a Românilor din acest stat de a nu şovăi nicî o clipită în lupta pentru drepturile lor naţionale şi de a se folosi de tóte mijlócele permise de legî, până şi de mijlócele cele mai estreme, ca sĕ potă da piept cu povoiul desnaţionalisării, apărându-şî individualitatea etnică şi naţională.

Pentru acest scop s'au sfătuit representanţii alegĕtorilor noştri în conferenţa generală naţională dela 1881; pentru acest scop ei au stabilit un program comun naţional şi pentru acest scop au înfiinţat partidul naţional român şi au păşit la organisarea lui; nu însĕ pentru a face „pasivitate" orî „activitate" la alegerile dietale, a chibzui cu cine sĕ mérgă, cu guvernul orî cu oposiţia kossuthistă, cu Ungurii orî cu Austriacii.

Erau în clar Românii întrunIţî la 1881 în sala fostei diete transilvane dela Sibiiu, erau în clar deja atuncî, că la vr'un ajutor în interesul causei lor naţionale dela cei ce au făcut dualismul nu se pot aştepta. De aceea au recunoscut ei marea şi absoluta necesitate ca sĕ-şî concentreze forţele, sĕ şi le organiseze şi sĕ se pregătéscă astfel pentru întêmpinarea atacurilor năprasnice, la carî de aicî încolo aveau sĕ se mai aştepte din partea adversarilor limbei şi a naţionalităţii lor.

Braşov, 3 (16) Sept.

Intîlnire de împĕraţî. Diarul „*Czas*" din Cracovia publică o telegramă, în care se afirmă, că Ţarul *Nicolae* al Rusiei va avé în curênd o întîlnire cu împĕratul *Wilhelm* al Germaniei. Era proiectat, ca la acéstă întîlnire sĕ participe şi Maj. Sa monarchul nostru. In urmă însĕ s'a renunţat la acest proiect din consideraţiunî la vîrsta înaintată a monarchului nostru.

O nouă pacoste pe scólele nóstre. Cetitorii noştri au cunoscinţă despre ordinul ministrului unguresc de culte şi instrucţiune *Berzeviczy*, privitor la impunerea de bibliotecî şcolare *unguresci.* In urma acestui ordin inspectorii unguresci de şcóle s'au pus pe lucru. Din *Bucium-şasa* primim scirea, că inspectorii de şcóle de prin Munţii-apusenî s'au adresat tuturor senatelor şcolare sĕ le rĕspundă de *urgenţă* (sürgősen), décă sunt *bibliotecî pentru tinerime la şcólele lor*, şi décă da, câte volume, ce fel de cărţî, şi ce valóre representă ele?

Étă un nou fel de inchisiţie în folosul — *maghiarisării.*

Ministrul preşedinte Sturdza în Viena. La serata dată de ministrul preşedinte Koerber în onórea jurnaliştilor întrunIţî la congresul jurnalistic din Viena, a luat parte şi d-l D. Sturdza, cu care ocasiune s'a întreţinut timp mai îndelungat cu ministrul Goluchowsky, cu agentul civil austro-ungar în Macedonia d-l Müller şi cu alte personagii marcante politice. La acéstă serată a luat parte şi ministrul plenipotenţiar român din Viena d-l Ghica, împreună cu personalul legaţiunei.

„Allgemeine Korrespondenz" înregistréză scirea, că d-l Sturdza a avut o convorbire mai lungă cu contele Goluchowsky în cestiunea viitorului tratat comercial, ce are sĕ se încheie între Austro-Ungaria şi România. D-l Sturdza a mai conferit şi cu ministrul austriac de comerciu d-l de Call asupra concesiunilor, la carî se póte aştepta România din partea monarchiei nóstre cu privire la importul de vite în Austro-Ungaria.

O telegramă anunţă, că d-l Sturdza a fost primit erî în audienţă de Maj. Sa monarchul Francisc Iosif.

Dieta Bucovinei este convocată — precum se anunţă din Viena — pe diua de 10 Octomvrie st. n.

O voce rusécă despre visita principelui Ferdinand la Viena. Diarul „*Rus*" apreciând visita principelui bulgar la Viena, dice că, importanţa ei constă în faptul, că *Austro-Ungaria* primesce pe un domnitor din Balcanî tocmai în momentele, când tótă lumea vorbesce de complicaţiunile din Estremul Orient, pe când până acuma Rusia şi Austro-Ungaria păstrând riguros *statul quo* ar fi evitat aşa ceva, pentru a face imposibile orî-ce vorbe, ce s'ar fi putut scorni despre abaterea de la terenul neutral de până acuma. Prin faptul, că principele Ferdinand a fost primit la Viena, principiul acesta s'a *violat.* Cu tóte acestea ar fi prematur a trage conclusiunî, că Austro-Ungaria ar vré sĕ-şî schimbe purtarea sa loială de până acuma faţă cu Rusia. De sigur Austro-Ungaria o fi întrebat întâiŭ pe Rusia, înainte de a se fi decis împĕratul sĕ priméscă pe Ferdinand. Nicî nu se pot face obiecţiunî seriόse când nu e vorba de *apropierea statelor*, ci de întărirea *relaţiunilor personale.*

Iredentismul.*)

De *Pasquale Villari.*

I.

Póte nu va fi neoportun a dice în acéstă fóie un cuvînt sincer asupra iredentismului. Se vor înlătura póte unele neînţelegerî, carî nimenuî nu aduc vr'un folos. Deşi adevĕrul şi sinceritatea nu sunt totd'auna mijlócele, de carî se servesce politica, totuşî este sigur că ea numai atuncî va avé un temeiŭ solid, décă va cunósce esact faptele.

Pĕrerea, ce şî-au formulat-o Germanii şi Austriacii despre iredentism este următórea: Italia este fórte nemulţumită cu graniţele regatului. Ar vré sĕ mai capete Trientul, Triestul, Istria şi Dalmaţia. Italia, care nicî acuma n'a uitat vechea ei mânie contra Austriei face tot posibilul spre a alimenta nemulţumirea în mijlocul populaţiei italiene a împĕrăţiei, cu scop de a anecta într'o di provinciile italiene ale Austriei. Astfel Italia după-ce a întrat în tripla alianţă, dă pricină la o continuă neîncredere în Austria şi o silesce a fi pe pază. Confirmarea acesteia, — aşa se susţine — se vede şi d'acolo, că nu se vorbesce de iredentism decât când e vorba de provinciile italiane ale Austriei. Nicî odată însĕ nu vine în consideraţiune iredentismul, când e vorba de Corsica, Malta, Nizza, locul natal al lui Garibaldi, şi Savoia, leagănul dinastiei italiene. Óre acestea nu sunt provincii italiene sub dominaţie strĕină? Óre numai în Austria esistă o Italie sub stăpânire strĕină?

Erórea fundamentală în tóte acestea consistă în faptul, că se crede, că iredentismul se rĕspândesce din Italia în provinciile italiene ale Austriei, pe când adevĕrul este tocmai contrarul.

Un călĕtor care merge de la Milano la Palermo numai fórte rar aude de iredentism. In Triest, Trient, Istria din contră aprópe numai de asta se vorbesce. Nicî limbagiul ce-l pórtă din când în când foile nóstre, până şi cele mai moderate, sĕ nu înducă pe cineva în erore. Décă un socialist italian se duce la Triest şi vorbesce acolo în favorul slovenilor, în Italia imediat se ridică glasurî contra ómenilor „fără patrie" şi atuncî se par iredentiştî turbaţî aceia, cărora nicî prin minte nu le trece aşa ceva. Când vré cineva sĕ accentueze în Italia necesitatea întărirei armatei, atuncî se scóte la ivélă pericolul austriac, par-că Austria ar fi pornit deja împotriva nóstră. Când m'au ales pe mine preşedinte al societăţii Dante Alighieri,**) a trebuit sĕ aud din multe părţî: „Bagă de sémă, sĕ nu facî iredentism. Décă vei da ţĕrei asigurarea acésta ne vom înscrie şi noi în societate. Eu am făcut de repeţite orî la congresele societăţii declaraţiunea acésta, şi numĕrul membrilor s'a dublat în timp scurt. Şi cât timp am fost eu preşedinte, numĕrul membrilor a crescut vĕdênd cu ochii.

Insĕ de ce nu faceţî în celelalte ţĕrî iredentism? Séu mai bine ar trebui sĕ se pună întrebarea: De ce nu există în aceste ţĕrî iredentism? Décă un italian se duce în cantonul Tessin şi vorbesce de Italienism, imediat i-se rĕspunde: „Nu vĕ faceţî ilusii, noi ne aflăm bine în Elveţia şi n'avem de gând a-ne uni cu Italia; noi ne administrăm, aşa cum noi vrem; avem autonomie deplină, tótă libertatea, ce o putem dori; intrebuinţarea limbei ne este garantată şi se predă în tóte şcólele nóstre; suntem guvernaţî cu dreptate şi economie, nu suntem apăsaţî cu birurî, de ce sĕ dorim o schimbare?

Cum ai puté merge aşa dér în aşa o ţéră sĕ vorbescî de iredentism?

Există scriitorî austriacî şi germanî, carî fac cercetărî migălóse istorice, spre a dovedi că Trentino nicî odată n'a aparţinut Italiei, că este german, că în tot-d'auna a aparţinut împĕrăţiei ş. c. l. Am vré sĕ scim, de ce sĕ se facă acele cercetărî? Décă admiţi ca adevĕrate tóte cele spuse de aceştia, atuncî trebue sĕ te întrebi încă şi mai mult: De unde se esplică, că provincia acésta, care nu este italienéscă, şi care a aparţinut în tot-d'auna împĕrăţiei, vré acum cu aşa o tenacitate sĕ se despartă şi sĕ se unéscă cu Italia? Étă ceea-ce ar trebui lămurit.

Austria de astădî nu mai este cea de la 1848. Nicî că se póte face o asemĕnare. Şi cu tóte acestea Austria în multe privinţe nu s'a lăsat de vechile ei sisteme, carî firesce provócă aceleaşî consecinţe. Uneorî vina nu este a guvernului central din Viena, ci a funcţionarilor lui, carî nu pricep în tot-d'auna timpul modern.

Érna trecută, unul din profesorii noştri a fost învitat sĕ ţină o conferenţă în Fiume şi Triest. In Fiume i-a dis guvernorul: „Vorbiţi liber, ce voiţî. Suntem sigurî că nu veţî abusa de ospitalitatea ce vi-o acordăm". Conferenţa a fost primită în Fiume cu aplause şi totul s'a petrecut aşa, par-că s'ar petrece în Roma séu Florenţa. In Triest cereau sĕ-i cetéscă întâiŭ conferenţa pe care profesorul nicî nu o avea scrisă. Vĕdênd aşa, au întrebat de subiect şi i-s'a cerut un extras. I-s'au pus o mulţime de întrebărî şi i-s'au creat o mulţime de dificultăţî. Consecinţa a fost, că conferenţa a ajuns, încă înainte de a-se fi ţinut, un eveniment politic, în jurul căruia s'a făcut mult tărăboiŭ. Un sonet de adio al profesorului nu s'a putut publica nicî într'o fóie şi s'a tipărit separat şi distribuit pretutindenea în multe mii de exemplare.

Altă dată érăşî se ivesce conflict între diferitele naţionalităţî ale împĕrăţiei. Italienii, fiind în minoritate, totd'auna sunt sacrificaţî.

Italienilor, fiind puţinî, nu numai că li-se refusă autonomia, ce o cer şi la care ar avé dreptul pe basa chiar a constituţiei austriace, ci îi administréză unindu-i cu o minoritate de Nemţî séu Slavî, ale căror interese firesce, prevaléză în detrimentul Italienilor.

---

*) Articolul acesta îl luăm din „N. Fr. Pr.", care publicându-l la loc de frunte relevéză că autorul, profesor la univ. din Florenţa, este cel mai de frunte istoric al Italiei. Villari a fost în cabinetul Rudini ministru al instrucţ. publice. Actualmente e senator.

**) Liga pentru cultivarea, păstrarea şi rĕspândirea limbei italiene în tótă lumea.

Resboiul ruso-japones.

De câte-va dile a intrat o pausă în operațiunile militare pe câmpul de resboiu din Manciuria. *Kuropatkin* își concentrézĕ la nord trupele sale, pe când Japonesii se odihnesc. Étă scirile mai noue:

Situația în Manciuria.

Din *Liaoyang* li-se anunță diarelor englese, că trupele japonese *slăbite*, sunt de-ocamdată *incapabile a urmări trupele rusesci*. Décă Rușii vor lua „posițiune pe înălțimile de la *Tienlin*, ele pot sĕ resiste cu succes unui atac al Japonesilor.

După o telegramă din *Petersburg*, din ultima telegramă a lui *Kuropatkin* se conchide, că Japonesii n'au de gând a înainta până la Mukden, ci vor încerca sĕ dea o luptă spre sud de acest oraș.

Mareșalul *Oyama* raportéză la *Tokio*, că un număr însemnat de trupe rusesci au rĕmas îndĕrĕt spre sud de rîul Hunho și că Rușii fac marĭ întăriturĭ pe înălțimile de ambele malurĭ ale fluviului *Liao*, lângă Tienlin.

Colonelul german *Gaedke*, atașat militar în armata rusésca, telegrafiéză din Tienlin diarului „Taglatt" din Berlin, că puterea armatei rusescĭ se află încă spre sud de Tienlin. Japonesii au încetat deocamdată operațiunile. Ei n'au pĕtruns decât 10 kilom. spre nord de Liaoyang.

Agenția telegrafică rusă primesce din *Charbin* scirea, că *Japonesii și-au întrerupt înaintarea spre nord*. Avangardele lor au evacuat localitatea Saho și *s'au reîntors la Yantai*. Se crede, că în luptele de la Liaoyang Japonesii au slăbit așa de mult, încât numai cu greu pot sĕ înainteze.

Opiniunea în Anglia asupra rĕsboiului.

O scire telegrafică din *Londra* cu data de 15 l. c. spune următórele:

Ultimele evenimente pe câmpul de rĕsboiu au făcut o *radicală schimbare în opiniunea* privitóre la sorții rĕsboiului, *nefavorabilă Japonesilor*. „Standard" primesce din *Tokio* o depeșă în care se constată, că în Japonia se recunósce pe față, că *victoria* de la Liaoyang *n'a fost desăvîrșită*.

Schimbarea, ce s'a făcut în opiniunea publică englesă a fost provocată de rapórtele telegrafice ale corespondenților englesĭ pe câmpul de rĕsboiu. Japonesii luând de veste, că acești corespondențĭ au cam tras vĕlul de pe secretul, ce se păstrézĕ asupra operațiunilor militare, comandanții japonesĭ au interdis corespondenților de a mai petrece la trupele japonese.

Rapórte asupra luptelor de la Liaoyang.

Generalissimul *Kuropatkin* a adresat Țarului un lung raport asupra luptelor de la Liaoyang de la 26 August. începĕnd până la 3 Septemvrie. Din acest raport relevăm următórele, începĕnd cu diua de 29 August.

In 29 August, dice Kuropatkin, armata rusă a fost concentrată la Liaoyang.

Un corp de armată a ocupat o posițiune pe malul drept al rîului Taiciho, un alt corp a ocupat o posițiune pe malul stâng al rîului. In 30 și 31 August Japonesii au atacat cu cea mai mare energie posițiunile înaintate ale Rușilor, însĕ pretutindenĭ au fost respinșĭ, causându-li se *pierderĭ enorme*. Flancul stâng și centrul rusesc au făcut numerόse contra-atacurĭ, carĭ s'au sfîrșit cu lupte de baionetă. La 31 August detașamente însemnate din armata lui *Kuroki* au trecut pe malul drept, din ceea-ce s'a conchis cu drept, că armata principală a lui Kuroki încércă sĕ împresure flancul stâng rusesc și sĕ taie astfel retragerea Rușilor. In astfel de împrejurărĭ m'am decis sĕ retrag trupele din posițiunile înaintate la armata principală și sĕ concentrez forțe însemnate contra armatei lui Kuroki, ca sĕ-l resping spre Taiciho, care numai printr'un loc pute fi trecut. Operațiunea acésta s'a îndeplinit cu bun succes. Evacuarea posițiunilor principale nĭ-a făcut un mare serviciu, fiind-că am putut astfel sĕ slăbim pe inimic, causându-i marĭ pierderi. In urma acestor mĕsurĭ, tóte trupele nóstre gata de atac au fost trecute în nóptea de 1 Septemvrie pe malul drept al rîului Taiciho. Numai în preséră inimicul a putut sĕ între în posițiunile evacuate de noi și sĕ bombardeze Liaoyangul. *Nimic n'a cădut în mânile inimicului*

La 3 Sept. atacurile s'au reînoit. Comandantul corpului de armată din aripa dréptă mĭ-a raportat, că în decursul nopții Japonesii au ocupat posițiunea nóstră spre nord de Sinkvantun, fórte însemnată pentru noi. Deórece regimentul, care apĕra posițiunea, s'a retras, a trebuit sĕ-mĭ schimb planul acțiunei, punĕndu-mĭ drept țintă recucerirea acestei posițiuni în 2 Septemvrie. Spre séră am și ocupat muchea de dealurĭ de lângă Sinkvantun și Șancai. Atacul l'am început la órele 6 séra. După lupte înverșunate mĭ-a succes în sfîrșit a cuceri definitiv posițiunile, prin ceea-ce s'a încheiat problema ce i-se dĕduse flancului drept.

Din raportul generalului *Kuroki* trimis la Tokio asupra luptelor de la finea lui August și începutul lunei Septemvrie relevăm următórele:

La 28 August Japonesii n'au putut trece peste Taiciho, deórece Rușii au stricat tóte podurile. In luptele din diua acésta Japonesii (armata lui Kuroki) a avut pierderĭ de *cel puțin 4000*. Rușii mai mult. La 30 August grosul trupelor lui Kuroki au trecut rîul și s'a postat pe înălțimile de la Tasimouling și Sahoki ki. La 31 August a trecut rîul și colóna care înainta înspre Pönsiku, ocupând acéstă localitate. Intr'aceea trecură rîul și colónele 1 și 2, fără a întimpina resistență. Tunurile au fost transportate mai târdiu. La 1 Sep. prima și a doua colónă a înaintat spre Heiyntai și a atacat pe Ruși în dorii dilei. Pe când se făceau operațiunile acestea colóna de la Pönsiku a respins pe Ruși spre nord și a ocupat înălțimile de la Hengshautse. La 2 Sept. primul detașament amenința flancul drept al inimicului și după lupte sângerόse a ocupat o posițiune spre nord de minele Tayao. Inimicul însĕ primind întărirĭ, avea 60 de tunurĭ. Canonada a durat până târdiu nóptea. Soldații japonesĭ erau grozav de obosițĭ, nu mâncaseră și nu bĕuseră nimic din diua precedentă, deórece inimicul mereu ne ataca *și ne perduserăm legătura cu trupele de la spate*. Era sĕ ne prăpădim, décă nu ne venea în ajutor în pas de asalt colóna din stânga. Lupta continuă, dér *n'am putut respinge* pe inimic. La 3 Sept. am respins pe Ruși, dér ei se țineră încă în unele posițiunĭ. La 5 Septemvrie am început urmărirea inimicului spre sud-nord. La Motientau și Lilenkau ne-am oprit.

Din raportul lui *Kuroki* reiese, că *Oyama* l'a trimis prea târdiu, ca se încunjure aripa stângă rusésca așa, că Kuropatkin a trecut pe dinaintea lui, zădărnicind planul lui Oyama

Étă acum ce spune generalul *Nodzu*: Lupta cea mai turbată s'a dat la 3 Septemvrie. Regimentul 30, care *și a pierdut unul după altul doi comandanți colonelĭ și 4 comandanți de batalióne*, fără speranță a dat asalt contra posițiunei rusescĭ de lângă *Jusfangmiao*. Pe când s'a dat asaltul *Japonesii nu mai aveau ofițerĭ de la căpitan în sus*. Reserva umplu lacunele. Soldații însĕ n'au descuragiat, ci au dat nĕvală cu strigări de *banzaj*. *Un batalion și-a perdut toțĭ ofițerii*. Regimentul a pierdut 1500 *ómenĭ*. Din lipsa podurilor Japonesii n'au putut trece rîul.

Resultă dér, din chiar mărturisirile comandanților japonesĭ, că pierderile lor la Liaoyang au fost enorme și pe puțin ele pot fi evaluate la peste 30,000 ómenĭ.

Japonesii din nou respinșĭ la Port-Arthur.

Generalul *Stössel* a adresat Țarului, cu data de 28 August st. n., următorul raport telegrafic:

In nóptea de 27 August st. n. la órele 3, pe o fórte puternică plóie însoțită de furtună, Japonesii au făcut o nouă încercare de a ataca posițiunile nóstre de la flancul stâng, precum și un fort și muntele Cudianșan. Acest atac *a fost de asemenea respins pe tótă linia*.

Pierderile nóstre sunt neînsemnate: 3 soldațĭ ucișĭ, 2 ofițerĭ și 98 soldațĭ rănițĭ. Toțĭ rănițiĭ au fost ridicațĭ și trimișĭ la ambulanță. Cadavrele Japonesilor au fost ridicate de noi, dér inimicul împiedecă ridicarea, trăgĕnd asupra infirmierilor prevĕduțĭ cu crucia roșie trimișĭ pe câmpul de luptă.

Generalul *Stössel* a adresat un nou raport Țarului cu data de 2 Septemvrie st. n.:

In nóptea de 2 Septemvrie inimicul a atacat munții dișĭ Lungul și Latul, precum și fortificațiunile cele mai apropiate. Acest atac a fost simultan cu o bombardare.

Lanțurĭ de avantgardă inimică au fost descoperite la timp de cercetașii noștri. S'a deschis imediat un foc contra lor, ér bateriile și colónele inimice, carĭ veneau în urma acestor avangarde, *dând peste mine subterane cu explosiune automatică, au fost decimate. Mulțĭ ómenĭ au fost asvîrlițĭ în aer*. După o oră *atacul Japonesilor a fost respins*. Pierderile nóstre sunt neînsemnate: un ofițer și 7 soldațĭ rănițĭ.

*

Ministrul de rĕsboiu japones a încunosciințat pe mareșalul Oyama, că pe la finea acestei lunĭ îi va trimite într'ajutor *trupe nouĕ* în număr de *100,000* împreună cu *225 tunurĭ*.

Diarul berlines *„Lokal-Anzeiger"* primesce din Tokio scirea, că Japonia a decis definitiv crearea unei *flote voluntare* cu ajutorul unei subscripțiunĭ publice. Se vor construi vapóre și în cas de lipsă se vor cumpĕra vapóre deja gata.

Congresul internațional al pressei.

In ședința de la 14 Septemvrie ținută sub președința lui Arthur Spurgeon (Londra) s'a votat moțiunea de a se cere ca tóte statele sĕ reducă cu 50% tariful telegramelor pentru pressă.

Intre alte propunerĭ de interes pentru pressă s'a esprimat dorința, ca legislativele sĕ enunțe în prima linie dreptul de proprietate al autorului la lucrarea lui și numai după aceea a diarului.

Séra a fost recepțiune la primărie. Membrii congresului au fost óspeții primarului *Dr. Lueger*.

Cu ocasiunea recepțiunei, președintele congresului Wilhelm *Singer* a pronunțat o alocuțiune scurtă, însĕ fórte elogiósă pentru primar. Singer a variat cuvintele lui Alexandru cel Mare, dicĕnd: „Dr. Lueger, décă n'ar fi primarul Vienei ar trebui sĕ fie președintele alianței internaționale a pressei".

Dr. *Lueger* a rĕspuns dicĕnd „sĕ se uite pentru câteva óre trecutul și animositățile, carĭ ne separă — și sĕ fim veselĭ împreună..."

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

„Te iubesc".

Poveste. De *Catulle Mendès.*

I.

A fost odată, de mult, de mult, când se întâmplau încă minunĭ pe pĕmĕnt, a fost o zînă frumósă ca o flóre, dér rĕsbunătóre ca șerpele, ce se ascunde la tulpina flórei. Și zina acésta a pus sub afurisenie pe toțĭ locuitoriĭ unei țĕrĭ.

Nu sciu, décă țéra aceea a fost între munțĭ sĕu pe câmpie, departe de mare sĕu pe malul măriĭ. Nu se scie niciĭ pricina, pentru care zina a rostit afurisenia asupra țĕriĭ. Atâta se scie numai, că zina era mâniósă foc și mult timp și-a bătut capul, cum și-ar pute mai bine rĕsbuna asupra țĕriĭ... Sĕ dea drumul duhurilor încătușate ale focului și sĕ încingă în flacărĭ orașele, satele, ogórele și tóte celelalte?... Sĕ ia de la locuitorĭ zorile diminețiĭ, seninul cerului și florile câmpului? Orĭ sĕ facă bahnițe bĕtrâne din tóte fetele tinere și frumóse?... Era în putința ei sĕ deslănțuéscă viscolul pustiitor, orĭ sĕ poruncéscă munților sĕ verse pară de foc și lavă — însĕ tóte acestea n'ar fi fost suficiente pentru a-i mulcomi dorul de rĕsbunare.

N'a făcut nimic din tóte acestea, ci a șters numai din mințile ómenilor, bărbațĭ și femei, aceste două cuvințele: *„Te iubesc!"*

Și când a făcut'o acésta, a zîmbit și ridicându-se pe aripile ei ușóre, a dispărut în vĕzduh.

II.

La început ómenii niciĭ n'au băgat de sémă, ce li-s'a întâmplat. Une-orĭ li-se părea numai, că au pierdut ceva și nu sciau ce.

Părechile amoróse, ce se întâlniau séra în chioșcurile cu trandafirĭ, tinerĭ căsătorițĭ, carĭ séra se retrăgeau în intimitatea camerei lor, de-odată s'au lăsat de desmierdărĭ și se uitau uimițĭ unii la alțiĭ, par'că ar aștepta ceva. Simțiau, că ar trebui sĕ-șĭ spună ceva, un lucru care și-l'au repetat deja de multe-orĭ, ca întrebare și rĕspuns, și acum nu le venia de loc în minte. Se gândiau și nu găsiau cuvĕntul potrivit. I-a cuprins o neliniște și nervositate, și nu sciau de ce?

Aveau ei la disposițiune o mulțime de alte cuvinte, prin carĭ puteau sĕ-șĭ esprime amorul și totuși se întristară și deveniră melancolicĭ. In zadar se iubeau ei, în zadar își dedeau numirile cele mai drăguțe, în zadar erau gata a murĭ chiar unul pentru altul, totușĭ simțiau instinctiv, că ar trebui sĕ mai spună ceva, care e mai prețios de cât tóte celelalte cuvinte, espresiunĭ și florĭ ale limbei, adunate la un loc.

După întristare a venit nemulțumirea și mânia. Amoroșiĭ, a căror iubire nu era desăvîrșită, fără sĕ scie de ce, își făceau reproșurĭ unii altora. Se învinuiau reciproc nu-șĭ credeau amorului, fiind-că nu-șĭ găsiau adevĕrata lui espresie.

In chioșcurile din grădinĭ nu se mai întâlniau séra tinerii amoroșĭ cu fetele; tinerii căsătorițĭ nu mai perdeluiau ferestrele, ca sĕ-șĭ ascundă fericirea înaintea lumei. Steteau în diferite colțurĭ ale odăiĭ, căscau și nu sciau cum sĕ-șĭ alunge urîtul.

III.

...In țéra aceea nefericită trăia un poet. El n'avea iubită, căreia sĕ-i fi șoptit la ureche cuvintele uitate, sĕu care sĕ-i fi rĕspuns cu aceleașĭ cuvinte. Insĕ nenorocitul poet avea o poemă neisprăvită, pe care începuse a o scrie, încă înainte de a fi cădut afurisenia asupra țĕriĭ. In poema acésta și-a vărsat el tótă inima, tot sufletul sĕu și tótă fantasia sa tinerésca. De la acéstă poemă își aștepta renumele și gloria, dér nu putea sĕ o termine, fiind că la sfîrșit avea de gând sĕ pună aceste cuvinte:

„Te iubesc."

Poetul își acoperia fața cu mânile și se aprofunda în cugete. Își aducea aminte că pe când își începuse lucrarea sciea fórte bine cuvĕntul, cu care avea sĕ o isprăvéscă. Chiar și ultimul cuvĕnt din rĕndul penultim și pentru care nu găsia rimă, încă arăta că voia sĕ-șĭ termine poema cu un cuvĕnt, pe care de atuncĭ l'a uitat.

A uitat acel cuvĕnt, pe care mai nainte așa de bine îl scia, a uitat cuvĕntul, care acum trebuia sĕ contribue ca ultim acord la stabilirea renumelui și gloriei sale.

„Trebue sĕ fie la mijloc un lucru misterios", își dicea poetul, și încetul cu încetul deveni melancolic. Căci nu esistă lucru mai grozav pentru un poet, de cât

La banchetul, ce a urmat, primarul a ţinut un toast pentru împĕratul şi pentru óspeţi relevând în acelaşi timp necesitatea frecărilor şi a divergenţelor de păreri. „D-lor — dice Dr. Lueger — cel ce pretinde ca tótă lumea sĕ cugete ca dênsul, nu se mai potrivesce în timpul de faţă. Unui asemenea om nu-i lucesce sórele libertăţii; el şi-a smuls din inimă sentimentul iubirei de ómeni, şi este un om mort, care póte mai umblă automaticesce, dér nu e vrednic sĕ trăéscă pe pământ". Mulţumesce membrilor pressei, că au venit. „Suntem 780 de faţă. Eu am învitat 805", dice Lueger. „De sigur cei 25 au fost reţinuţi de timpul cel rĕu". (Vor fi fost diariştii maghiari, carĭ au făcut propagandă sĕ refuse a se presenta la banchetul primăriei.)

Preşedintele W. *Singer* profită de dreptul consuetudinar al jurnaliştilor de a fi ei tot-déuna cei dintâiŭ în a isoodi câte ceva, şi constatând, că *Lueger* îşi serbéză peste câteva sĕptĕmânĭ aniversarea 60-a a nascerii sale îi esprimă de pe acuma omagiile pressei.

Dr. *Koerber* rĕspundênd la toastul lui *Schweitzer* într'un toast mai lung îşi esprimă între altele regretele, că natura nu i-a hărăzit talentul de publicist.

S'au pronunţat încă o mulţime de toaste şi animaţia n'a lăsat nimic de dorit cu tótă propaganda ostilă, ce o făcuse „N. Fr.-Pr."

SCIRILE DILEI.

— 3 (16) Septemvrie.

Noul an şcolar. Adĭ la órele 3 d. a. s'a deschis la şcólele medii gr. or române din Braşov noul an şcolar. După cetirea legilor şcolare în sala festivă a gimnasiului, s'au introdus numele elevilor în diarele de clasă şi s'au luat disposiţiunile necesare pentru mersul regulat al învĕţămêntului.

Noul mareşal al ţĕrii Bucovinei. Majestatea Sa a numit pe baronul George *Vasilco*, deputat în dieta Bucovinei, mareşal al ţĕrii. Se scie, că până acum acest inalt post a fost ocupat timp de mai mulţĭ anĭ de Domnul Iancu Lupul, care la ultimele alegerĭ pentru dieta Bucovinei a cădut în districtul Gura-Humorului faţă de candidatul „democraţilor" primarul-ţĕran Buburuzanu. Inaintea lui Iancu Lupul a fost mareşal al ţĕrii, baronul G. Vasilco, vrednicul şi neuitatul părinte al nou numitului mareşal al ţĕrii. Actualul mareşal a fost nu de mult numit membru al camerei seniorilor din Viena.

Maiorul Haralambie a trimis o telegramă din Mukden soţiei sale la Bucurescĭ. Telegrama a fost espedată după lupta dela Liaoyang, în timpul retragerii armatei rusescĭ. In aceeaşi di cu telegrama a sosit şi o scrisóre, în care maiorul Haralambie scrie, că se află bine şi laudă cordialitatea camaradilor ruşi. El este ataşat regimentului 4 siberian. Maiorul îşĭ esprimă convingerea, că Ruşii vor rĕmâné biruitorĭ, prevede însĕ că în timpul ernii vor înceta operaţiunile, aşa că el speră a se puté reîntórce în România.

„Notre Dame de Sion" din România. Consiliul permanent al instrucţiunei publice va judeca Lunĭ în 19 Sept. st. n. procesul contra institutelor catolice „Notre Dame de Sion" din România. Acusaţiunea în acest proces va fi susţinută de d-nii: D. Teodoru, inspectorul general al învĕţămêntului secundar şi superior, Constantin Banu, inspectorul învĕţămêntului particular, I. Haliţa, inspectorul general al învĕţămêntului primar şi de d-şora Cancicof, inspectórea învĕţămêntului particular pentru fete. Actul de acusare se estinde pe 50 cóle marĭ de hârtie.

In onórea şefului pompierilor voluntarĭ d-l K. Schuster, căruia — precum scim — Maj. Sa i-a conferit crucea de aur cu coróna pentru merite, pompierii din Braşov, aranjéză, mâne, Sâmbătă séra, un conduct de torţe. Conductul plécă la órele $6^1/_2$ de la turnul pompierilor de pe livadia postei de-alungul locuinţei fişpanului, trece prin Str. Porţii, peste piaţă, prin uliţa Négră până înaintea locuinţei d-lui vice-span, de-aicĭ în strada Castelului şi se opresce înaintea locuinţei d-lui K. Schuster, unde are loc o serenadă. Duminecă la órele $10^1/_2$ are loc în presenţa corpului pompierilor voluntarĭ la turnul pompierilor predarea decoraţiunei d-lui Schuster din partea d-lui fişpan Dr. Székely.

Păţania unei bande grecescĭ. Se scrie din Hruspiştea (Macedonia): Sĕptĕmâna trecuta 4 membri ai unei bande de antarţĭ s'au dus în comuna românéscă Gramostea, ca sĕ strîngă fonduri pentru comitetul revoluţionar grecesc din Castoria. Şeful lor poseda o listă de suma banilor, ce trebuia sĕ dea fie-care celnic. Cum însĕ nu îndrăsneau sĕ între în comună au făcut cunoscut celor vizaţĭ, ca sĕ le triméţă afară din comună suma cerută de comitet. In loc de banĭ însĕ, celnecii trimiseră 2 tinerĭ, ca sĕ parlamenteze cu ei, ér pe de altă parte ómenii lor înarmaţĭ până în dinţĭ au ocupat posiţiile din jurul palicarilor şi i-au somat, sĕ se predea. Belicoşii noştri antarţĭ s'au esecutat la moment. Apoi au fost duşĭ în comună, unde au fost puşĭ deandoşelea pe asinĭ şi plimbaţĭ în timp de mai multe óre dându-li-se sĕ ţie în mână în loc de căpăstru, códa asinului. In fruntea asinului figura căpitanul lor, al cărui obraz fusese înegrit cu fum. Pe séră au fost inaintaţi autorităţilor din Castoria.

Un accident regretabil. „R. L." din Bucurescĭ scrie: Mai mulţĭ elevĭ de liceu au făcut în diua de 14 Septemvrie o escursiune la Domnescĭ. Intre aceştia se afla şi fiul profesorul P. *Dulfu*. Tinerii luaseră cu sine puscĭ, avênd de gând sĕ mérgă la vênătóre. Din nebăgare de sémă pe drum s'a descărcat puşca elevului Prager şi proiectilul a întrat în pântecele tînĕrului Dulfu, perforându-i stomacul şi ficatul. Tînĕrul, care era în etate de 16 ani şi elev la liceul Lazar, a fost transportat la spitalul Colţea, unde însĕ în scurt timp şi-a dat sufletul. S'a pornit cercetare.

O dramă amorósă s'a întîmplat erĭ în strada Bălţilor (Braşovul-vechiŭ). Tînĕrul Radu *Rĕşnoveanu*, — care anul trecut a încercat sĕ-şi ia viaţa prin glonţ, însĕ nu s'a nimerit destul de bine şi a scăpat cu vieţa, — a voit sĕ facă sfĕrşit, tot prin glonţ, tinerei Ana *Puiu*, pe care de anĭ de dile o asedia cu dragostea lui şi cu care în timpul din urmă ajunsese în neînţelegerĭ. Rĕşnoveanu s'a dus la locuinţa fetei şi, fără multă vorbă, a descărcat un glonţ de revolver în pieptul nenerocitei Ana Puiu, rănindu-o grav, însĕ nu mortal. Rĕşnoveanu s'a presentat apoi de bunăvoie la poliţie, şi-a mărturisit fapta şi fù pe dată deţinut.

Din Câmpina se scrie, că Duminecă séra s'a iscat un incendiu în sonda de petrol Nr. 69 a societăţii „Stéua română". Focul s'a estins şi asupra unui reservoar şi a putut fi localisat de-abia spre diuă. Pagubele se urcă la 50—60,000 lei.

Reuniunea femeilor române din Bucium-şasa învită la concertul împreunat cu producţiune teatrală, ce se va aranja Duminecă în 18 Septemvrie st. n. a. c. cu concursul binevoitor al tinerimei rom. din loc. Inceputul precis la 8 óre séra. Preţul de întrare: Locul I. 2 cor., loc II. 1 cor. 60 banĭ, loc III. 1 coróna. Venitul curat este destinat reuniunii femeilor din Bucium-şasa.

Program: I. Concert. 1) Mugurel: „In temeiul codrului" poesie de Eminescu cor mixt. 2) Ganea: „De ce plângĭ tu codrule", doină, cântată de V. Macaveiu, poesie de Traian H. Pop. 3) Ganea: „Triumful amorului", baladă de Aricescu, cu solurĭ de sopran şi bariton, cor mixt. 4) Mugurel: „La fântâna din răzor", poesie poporală, cor mixt. II. „Cinel-Cinel", comedie într'un act de V. Alexandri. După producţiune urméză dans.

Ciuma în Smyrna. In Smyrna s'au constatat douĕ casurĭ de ciumă. Din causa acésta guvernul român a ordonat, ca tóte provenienţele din acéstă regiune sĕ fie supuse în Sulina timp de 48 óre unei visitaţiunĭ medicale.

Un servitor de bancă dispărut cu suma de 235.000 coróne. Servitorul Anton Jenner de la banca centrală a casselor de economii germane a dispărut dilele acestea cu suma de 235.000 coróne, pe carĭ trebuia sĕ le depună la Giro- u- Kassenverein. Pentru prinderea lui s'a pus un premiu de 1000 coróne.

Otrăvitóre de 96 anĭ. Curtea cu juraţĭ din Cilli (Stiria) a condamnat la 11 Septemvrie pe cerşitórea Jamnikar, în etate de 96 anĭ, la 3 anĭ temniţă grea, fiind-că s'a încercat a-şĭ otrăvi nepóta cu arsenic.

Musica orăşenéscă va concerta mâne, Sâmbătă, după amédĭ la órele *4*, pe promenada de sus.

Convocare.

Adunarea cercuală ordinară a despărţĕmêntului *VI (Sebeş)* al „Asociaţiunei pentru literatura română şi cultura poporului român" în anul acesta se va ţiné în comuna *Pianul-inferior*, Duminecă în *19 Septemvrie* (2 Octomvrie) 1904 cu următorul

Program: 1) Deschiderea adunărei la 11 óre a. m. 2) Raportul general al comitetului despărţĕmêntului despre activitatea sa de la ultima adunare cercuală. 3) Raportul cassarului, prin care presentéză raţiociniul pe anul 1903 şi budgetul pe a. 1905. 4) Alegerea unei comisiunĭ pentru cesurarea acestora. 5) Alegerea unei comisiunĭ pentru înscrierea de membriĭ noi şi incassarea taxelor. 6) Disertaţiunĭ. 7) Raportul comisiunei de sub nr. 4. 8) Raportul comisiunei de sub nr. 5. Statorirea bugetului pe anul 1905. 9) Alegerea comitetului pe un nou period de trei anĭ. Curenţii. Alegerea unei comisiunĭ pentru verificarea procesului verbal. Inchiderea adunăriĭ.

Sebeş, la 1/14 Septemvrie 1904.

George Tatar,
secretar.

Un edict al împĕratului Chinei.

Un misionar olandes comunică următorul edict, ce l'a dat împĕratul Chinei din incidentul isbucnirei rĕsboiului ruso-japones:

„Douĕ împĕrăţii puternice, Rusia şi Japonia, pórtă rĕsboiŭ între sine. Fiind că sunt egal de tarĭ, numai sórtea va decide pe a cui parte va fi victoria. Fiul Cerului (împĕratul chines) nu trebue sĕ intervină *prin puternica şi neînvinsa lui armată*, pentru a decide rĕsboiul pe o parte séu alta. Prin urmare, imperiul chines fără marginĭ, rĕmâne neutru.

„Din pricina acésta *interdicem tuturor, ca sĕ scrie despre rĕsboiŭ* în diare séu broşurĭ, pe placate séu în scrisorĭ private. Interdicem a-se da relaţii despre rĕsboiŭ, a-se lăuda séu batjocuri beligeranţii atât în intrunirĭ, pagode, cafenele, cât şi în prăvălii. Nu este permis a-se aminti numele Rusiei séu Japoniei nicĭ în întrunirile amicale, nicĭ în cercurĭ familiare, şi la nunţĭ, Invităm pe funcţionarii poliţiei, sĕ controleze esecutarea acestui ordin în cafenelele şi în halele de opium.

„Domnitorul imperiului ceresc doresce, ca supuşii lui sĕ nu se bucure de victoria nicĭ unei părţĭ, chiar şi când Japonia ar învinge pe Rusia. Amêndouĕ deopotrivă, Rusia ca şi Japonia, ne sunt vecine pacînice. Invit decĭ pe toţĭ supuşii mei, sĕ nu se pronunţe asupra rĕsboiului, ci fie-care sĕ-şĭ vadă de afacerile sale, comerciantul de prăvălie, ţĕranul de pămênturile lui, meşteşugarul de meseria sa. Cel ce calcă acest ordin se va pedepsi ca un rebel".

Şi cu tóte aceste, garda spionilor japonesĭ e recrutată în cea mai mare parte dintre Chinesĭ; scirile cele mai estravagante le rĕspândesc Chinesii; afacerile cele mai bune le fac Chinesii, ei profită mai mult, încât pentru persóna lor, de rĕsboiŭ. Nu în Cifu se află fabrica de scirĭ sensaţionale, şi nu de aicĭ vin în Europa minciunile cele mai cornurate asupra luptelor?

„Fiul Cerului" e fórte şiret; el n'ar vré sĕ învingă nicĭ Ruşiĭ, nicĭ Japonesii, ci amêndoi sĕ fie învinşĭ prin măcelurile ce şi-le aranjéză în provincia Manciuria.

ULTIME SCIRI.

Londra, 15 Septemvrie. Agenţia „Reuter" primesce din Liaoyang scirea, că *armata japonesă rĕmâne la Liaoyang*.

Viena, 15 Septemvrie Din scirile ulteriόre de pe câmpul de rĕsboiŭ resultă neîndoios, că încercarea lui *Kuroki* de a împiedeca retragerea Ruşilor, *a suferit un complet fiasco.* Trupele lui n'au putut ajunge la fluviul Hunho mai înainte de Ruşĭ, carĭ n'aveau la disposiţie de cât un singur drum de retragere. Armatele inimice sunt despărţite acum de acest fluviu, care curge la 5 chlm. spre sud de Mukden. Terenul nu e de loc favorabil pentru-ca Japonesiĭ sĕ reia atacul.

Petersburg, 15 Septemvrie. Se confirmă scirea, că flota din marea baltică va petrece timp mai îndelungat în Libau.

Petersburg, 15 Septemvrie. Generalul *Fomin* a murit în urma rănilor primite în lupta de la Liaoyang.

Petersburg, 16 Septemvrie. Generalul *Stössel* telegrafiéză, că Port-Arthurul este necontenit bombardat de Japonesĭ. — Se svonesce, că Ţarul a primit demisiunea lui Alexiew, ca comandant suprem al trupelor din Manciuria. El rĕmâne însĕ ca guvernor în Asia-rĕsăriténă. *Kuropatkin* rĕmâne comandant suprem al trupelor şi responsabil pentru tóte mişcările acestora.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil **Traian H. Pop.**

neputinţa de a-şĭ isprăvi o poesie. El a început sĕ fugă de ómenĭ, umbla singur prin pădurĭ, pe lângă păraie şi pe la isvóre, unde zinele obicînuesc a-şĭ dansa nóptea la lună dansurile lor minunate.

IV.

Şi cum stătea tologit aşa la umbra unui arbore şi se silia sĕ descopere cuvîntul uitat, zina care rostise afurisenia asupra ţĕrii, sburà pe acolo. Poetul era frumos şi tînĕr şi zina, cum l'a vĕdut, s'a amorezat de el. Amorul, se scie, că e o aşa putere, de care nicĭ muritorii pămêntenĭ, nicĭ zinele nu pot scăpa. Zina s'a coborît decĭ din sbor şi aplecându-se asupra poetului, l'a sărutat pe frunte. Apoi l'a luat de mână şi într'o trăsură aurită l'a dus în peştera albastră, unde locuia dênsa. Poetul s'a lăsat sĕ-l conducă şi în braţele zînei şi-a uitat de grijĭ şi a început, sĕ declame înaintea ei un imn elogios.

Credea, că fericirea lui va fi vecînică, dér étă, că faţa zînei în mijlocul surîsului de fericire se întunecà. Ea îşi acoperi faţa cu mânile şi în acel moment pĕrul ei de aur îi acoperi umerii şi peptul. Poetul cădù în genunchĭ înaintea ei:

— Regina mea! Spune-mĭ ce ai? Ce-ţĭ lipsesce, pentru ca fericirea sĕ ne fie completă?... Ce póte sĕ-ţĭ lipséscă ţie, care eştĭ frumósă şi atotputernică?

Zina întâiŭ n'a rĕspuns. La întrebările repeţite ale poetului însĕ dise:

— Mĕ dore, că vrînd sĕ facĭ altora rĕu, îţĭ facĭ şi ţie. Sunt măhnită că nu mi-ai dis nicĭ-odată: *Te iubesc!*

Poetul n'a repetat cuvintele, dér a scos un ţipet de bucurie. A găsit cuvîntul, ce-i lipsia la sfîrşitul poemei.

In zadar zina şi-a dat silinţa, sĕ-l reţină în peştera albastră. El a alergat acasă şi şi-a publicat poema. Ţéra întristată s'a înviorat. Ómenii au regăsit frumósele cuvinte, pe carĭ le uitaseră.

Din acel moment au început sĕ se întîlnéscă éraşĭ părechile amoróse în foişorul din grădină şi tinerii căsĕtoriţĭ éraşĭ îşĭ perdeluesc ferestrile, ca sĕ-şĭ ascundă fericirea dinaintea lumei.

— *st.* —

Cursul pieței Brașov.

Din 14 Septemvrie n. 1904.

Bancnote rom.	Cump.	18.96	Vênd.	19.02
Argint român.	„	18.82	„	18.90
Napoleond'orĭ.	„	19.02	„	19.12
Galbenĭ	„	11.20	„	11.32
Ruble Rusescĭ	„	2 52	„	2.54
Mărcĭ germane	„	117.20	„	117 40
Lire turcescĭ	„	21.50	„	21.60
Scris. fonc. Albina 5%		101.—	„	102.—

Cursul la bursa din Viena.

Din 10 Septemvrie n. 1904.

Renta ung. de aur 4%	118.95
Renta de corone ung. 4%	97 25
Impr. căil. fer. ung. în aur $3^1/_2$%	88.75
Impr. căil. fer. ung. în argint 4%	97.30
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.50
Impr. ung. cu premii	206.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghedin	161.50
Renta de hârtie austr.	99.25
Renta de argint austr.	99 25
Renta de aur austr.	119.25
Renta de corone austr. 4%	99.30
Bonurĭ rurale ungare $3^1/_2$%	90.90
Losurĭ din 1860	153.50
Acții de-ale Băncei austro-ungară	16.11
Acții de-ale Băncei ung. de credit	763.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit	652.75
Napoleondorĭ	19.02
Mărcĭ imperiale germane	117.35
London vista	239 65
Paris vista	$94.97^1/_2$
Note italiene	95.10

Tergul de rîmători din Steinbruch.

Starea rîmătorilor a fost la 11 Sept. n. de 38.606 capete, la 12 Sept. au intrat 526 capete și au eșit 529 capete rĕmânênd la' 13 Septem. n. un numĕr de 38,603 capete.

Se noteză marfa ungurescă: veche grea dela — — — fil. tînĕră grea dela 118—119 fil., de mijloc dela 118—119 fil. ușoră dela 118—119 fil. – **Sêrbescă:** grea 121—122 fil., de mijloc 119—120 fil., ușoră 117—118 fil. kilogramul

„Aurora“ societate de împrumut și păstrare în Năsĕud.

Nr. 816—1904.

Convocare.

Conform conclusului consiliului administrativ din ședința ținută la 4 Septemvrie a. c. prin acésta se convócă o

Adunare generală extra-ordinară, care va avea loc **Duminecă în 9 Octomvrie la 10 óre a. m.** în localitatea institutului din Năsĕud.

Pentru casul când acésta adunare nu s'ar puté ținea din lipsa voturilor recerute, prin acésta sĕ convócă tot-odată a doua adunare, care va avea loc în *16 Octomvrie 1904* la óra și în locul fixat, în care vor aduce hotărirĭ valabile membrii presențĭ.

Ordinea dilei:

1) Hotărîre în causa: Memoriul consiliului administrativ al societățiĭ nóstre d. d. 10 Iulie 1904 distribuit între membriĭ ei ca respuns la scrisórea ce membrul Iosif Luchi sub datul 20 April 1904, a trimis membrilor societățiĭ. In legătura cu acésta și cu protocolul adunăriĭ generalĭ din 20 Martie 1904, pentru lămurire.

2) Alegerea unui membru în consiliul administrativ în locul membrului repausat Iacob Pop din Feldru.

3) Statorirea plăților pentru membriĭ din consiliul administrativ și din comisiunea censurătóre.

Năsĕud, la 4 Septemv. 1904.

2—3 Direcțiunea.

Nr. 13561—1904.

Publicare de oferte,

referitóre la edificarea unui Hotel modern în orașul Brassó.

În urma decisului representanței orășenești dela 30 Iunie 1904, Nr. crt. 193—1904, prin acésta sĕ aduce la cunoscința generală, că orașul Brassó este aplicat a vinde:

1) casa orășănéscă Nr. 12, folosită de present ca Hotel, sub numirea „Coróna de aur“, dinpreună cu casa orășĕnéscă din dosul acestia sub Bucium Nr. 3, cu un teren de, edificat în total 1700 m^2;

2) complexul locului decasă numit „Berăria“ carele cuprnde următórele casĕ: cea din Strada Porțiĭ Nr. 70, și cele din Strada Spitalului Nriĭ 65, 67 și 69 dinpreună cu locul public din stradă, carele în conformitate cu linia de regulare edilă se aduce la acest complex, în mărime totală de 4200 m^2;

3) Locul Cafenelei dela promenadă și locul de promenadă aflător lângă acésta cu o suprafață în total de 3000 m^2;

4) și un alt loc óre-care orășĕnesc.

Tóte aceste locurĭ se vênd cu aceea condițiune, ca pe locul de edificat cumpĕrat sĕ se facă un Hotel corĕspundĕtor cerințelor moderne.

Folosirea apei din apaductul orășenesc și a gazului din institutul de gaz orășĕnesc se asigură edificatorului Hotelului cu prețul ce se vînd aceste obiecte celor favorisațĭ.

Amatoriĭ de astfel de antreprinderĭ se invită deci prin acésta a-șĭ înainta la protocolul de exhibite al subsemnatului magistrat orășenesc ofertele lor în scris, sigilate, provĕdute cu un timbru ungar de o corónă și cu un vadiu de 10 mii de cor. adecă: dece miĭ de corone, constătător din depunerĭ la „Cassa de economiĭ gen. brașoveană“, la „Albina“, la „Banca națională societate pe acții“, séu în hârtii de sat, scrisurĭ de credit fonciar, **cel mult până la 15 Novembre 1904, la 10 óre a. m.**, pentru că oferte sosite mai târdiu sub nicĭ o împrejurare nu se vor lua în considerare

Așternerea ulterióră a așa numitele lămurirĭ, întregirĭ etc. la ofertele deja înaintate, de asemenea nu se vor lua în considerare, decĭ, se vor respinge.

In oferte sĕ se descrie esact după mărimea de suprafață și alte semne, obiectul resp. locul de edificat, pentru carele oferentul face declarație de cumpĕrare, mai departe sĕ se arete cu esactitate prețul de cumpĕrare oferit atât în cifre cât și în litere.

Mai departe oferentul este obligat a acluda la ofertul sĕu o descriere esactă a edificiului, dinpreună cu schița de plan, din carĭ sĕ se învedereze numĕrul camerelor, pentru pasagerĭ și alte încăperĭ ale hotelului, precum și stylul în care va fi zidit hotelul.

Vadiul alăturat la ofert, pentru asigurarea ținerĭĭ obligamintelor luate asupra-șĭ cu referință la edificarea hotelului modern, se va restitui oferentului, îndată ce hotelul va fi edificat și pus în aplicație.

In fine rĕmâne la voia respectivului oferent a arĕta în ofertul înaintat de dênsul în puncte separate orĭ-ce alte obligăminte, carĭ dênsul este aplicat a le lua asupra sa, espunerea acelora însĕ trebue făcută într'o formă hotărîtă, carea sĕ eschidă orĭ-ce îndoială.

Brassó, 10 August 1904.

3—3.1459. **Magistratul orășĕnesc.**